

køretøjet og passagererne som på buskørselsområdet. For at kundekørsel skal kunne udføres frit, kræves det ligesom ovenfor, at den skal udføres vederlagsfrit med et virksomheden tilhørende køretøj og med virksomhedens egen chauffør.

Den, der er registreret som bruger, kan - såfremt brugsretten hidrører fra et normalt leasingforhold, det vil sige, at leasing er et normalt led i leasers erhverv - ligestilles med køretøjets ejer.«

Afgrænsningen af den ikke-erhvervsmæssige kørsel over for den erhvervsmæssige personbefordring er således central for hele lovgivningen om erhvervsmæssig personbefordring, hvad enten der er tale om bus- eller taxikørsel. »Erhvervsmæssig personbefordring« er det grundlæggende begreb, der udløser tilladelseskra­vet og dermed adgangskravene til at udføre en given personbefordring samt tillige kravet om kørekort til erhvervsmæssig personbefordring. Begrebet må således være genstand for en nærmere definition og udfyldning, for at loven skal have ret­tilgælde. Den mest hensigtsmæssige måde at gøre dette på, er imidlertid at foretage en modsætningsvis definition af, hvad der kan betragtes som ikke-erhvervsmæssig kørsel.

Der er i overensstemmelse hermed fastsat nærmere retningslinjer vedrørende afgrænsningen af den ikke-erhvervsmæssige over for den erhvervsmæssige personbefordring (såvel taxikørsel som buskørsel). I henhold til disse anses kørslen for ikke-erhvervsmæssig, såfremt

- 1) kørslen udføres vederlagsfrit,
- 2) af den registrerede ejer eller bruger af motorkøretøjet, eller en ansat hos denne,
- 3) kørslen er led i anden virksomhed, idet der
- 4) udelukkende må befordres personer med en nærmere tilknytning til ejeren eller brugeren.

Det er ikke umiddelbart hensigten at ændre den eksisterende afgrænsning mellem den ikke-erhvervsmæssige personbefordring og den af lovforslaget omfattede personbefordring, men bestemmelsen giver ministeren mulighed for at foretage ændringer i afgrænsningen, såfremt dette findes hensigtsmæssigt.

For så vidt angår adgangen til at fastsætte regler om undtagelse fra tilladelseskra­vet, henvises der til bemærkningerne til forslaget til lov om ændring af busloven (lov nr. 364 af 6. juni 1990), hvoraf fremgår, at ministeren kan fastsætte, at »visse særlige former for erhvervsmæssig personbefordring undtages fra kravet om tilladelse, idet afgørelsen vil bero på en konkret vurdering, herunder om kørslen udføres i konkurrence med andre virksomheder.«

Inden for busområdet har bemyndigelsen til at undtage fra tilladelseskra­vet i Persontrafikrådets/ Færdselsstyrelsens regi hidtil været administreret meget restriktivt, idet dette efter bekendtgørelsen om buskørsel kun kan finde sted i ganske særlige tilfælde. Denne restriktive praksis forudsættes tilsvarende anvendt på taxiområdet. Der kan f.eks. være tale om at undtage kørsel, der - såfremt ansøgningen om undtagelse fra tilladelse blev afslået - ikke ville blive overladt til andre taxivognmænd. Eksempler herpå kan være kørsel i forbindelse med enkeltstående private »åbent-hus« arrangementer, hvor der er tale om en ganske særlig serviceydelse, samt kørsel på et lukket området med en begrænset personkreds, såsom kørsel i forlystelsesparker, dyreparker, inden for et aflukket lufthavnsområde m.v.

Ministeren bemyndiges i henhold til nr. 3 til at fastsætte regler vedrørende afgrænsningen mellem taxikørsel og sygetransport.

Der sigtes ikke umiddelbart på en ændring af den gældende administrativt fastsatte afgrænsning, men det findes formålstjenligt, at afgrænsningen gøres klarere. Sygetransport bør som udgangspunkt omfatte befordring af personer, der på grund af sygdom eller handicap er afskåret fra eller kun med besvær kan benytte almindelige befordringsmidler, herunder taxi, samt hastende persontransport af blod- og organdonorer i forbindelse med sygdoms- eller ulykestilfælde.

Forinden et nyt regelsæt udstedes, vil dette blive forelagt Sundhedsministeriet, Amtrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, brancheorganisationerne og andre berørte til udtalelse. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Efter bestemmelsen i nr. 4 kan der fastsættes nærmere regler om indholdet af ansøgninger om tilladelse, godkendelse som ansvarlig leder, godkendelse som taxameterkontrollant m.v. samt om fremgangsmåden ved behandling af ansøgninger, herunder høringsforskrifter. Der kan endvidere fastsættes regler vedrørende dokumentation af oplysninger, herunder om vandelsmæssige forhold, til brug for behandlingen af ansøgningen.

Til brug for vurderingen af, hvorvidt en ansøgers vandel kan godkendes, skal der indhentes en straffeattest til offentligt brug, hvilket også skal ske ved ansøgning om fornyelse af tilladelse.

Ansøgeren vil endvidere være forpligtet til at give oplysninger om, hvorvidt vedkommende har taxibe­villinger i andre kommuner. Der vil blive fastsat bestemmelser om, at den, der afgiver urigtige oplysninger til brug for myndighedernes behandling af ansøgningen, kan ifalde bødestraf.